

anbefales bl. a. ophævelse af legemlig afstraffelse, human behandling af arbejdskraft og ophævelse af love og bestemmelser om forskelsbehandling af farvede og hvide. De skandinaviske lande stemte for disse forslag.

Under behandlingen af formynderskabsrådets beretning stillede Philippinerne forslag om, at plenarforsamlingen skulle opfordre formynderskabsrådet til at henstille til de lande, som administrerer formynder-skabsområder, at lade De Forenede Nationers flag veje i disse områder sammen med det administrerende lands flag og områdets eget flag, hvor et sådant findes. Et britisk ændringsforslag blev forkastet. Forslaget godkendtes af udvalget med 35 stemmer (deriblandt de skandinaviske lande) mod 5 og vedtoges af forsamlingen den 15. november 1949 med 48 mod 5.

2. Oplysninger fra ikke-selvstyrende områder.

Det særlige udvalg til behandling af oplysninger indsendt til De Forenede Nationer i henhold til pagtens art. 73 e, afholdt møde i Lake Success fra den 25. august til den 12. september 1949. Danmark var som i 1948*) repræsenteret på mødet ved landsretssagfører Hermod Lannung og kontorchef i Grønlands styrelse P. Svejstrup. Det særlige udvalg vedtog at anbefale ialt 6 resolutionsforslag til plenarforsamlingens godkendelse. Udvalgets beretning tilligemed en redegørelse fra generalsekretæren for de oplysninger, der var indsendt i henhold til pagtens art. 73 e, dannede grundlaget for 4. udvalgs drøftelse af dette punkt på dagsordenen.

Under udvalgets behandling af sagen blev der yderligere fremsat 5 resolutionsforslag. Behandlingen af alle disse resolutionsforslag gav anledning til en omfattende debat, der ialt strakte sig over 17 af 4. udvalgs møder, idet Storbritannien, Frankrig og Belgien på det bestemteste modsatte sig gennemførelsen af en stor del af de foreslåede regler, som de fandt ganske uberet-

tigede og stridende mod pagten. — Frankrig og Storbritannien havde ikke afgivet oplysninger om visse områder, da de ikke anså det for påkrævet, efter at disses forfatningsmæssige stilling var ændret. Forskellige lande bestred, at de pågældende lande selv kunne afgøre, om de skulle sende sådanne oplysninger. Storbritannien fremhævede, at forslagene syntes at gå ud fra, at kolonimagterne havde accepteret et internationalt tilsyn med deres kolonier, og afviste på det bestemteste dette, ligesom Frankrig og Belgien angreb den stigende tendens hos det særlige udvalg til at påtage sig samme funktioner som formynder-skabsrådet. Som følge heraf stemte disse 3 lande enten imod samtlige de 10 endelige resolutionsforslag eller undlod at stemme. Forslagene vedtoges imidlertid såvel i udvalget som senere, den 2. december 1949, i forsamlingen med store flertal. De går i korthed ud på følgende:

1. Resolution 327 anbefaler, at indsendelsen af oplysninger om de ikke-selvstyrende områders geografi, historie, befolkning og menneskerettigheder ikke længere skal være blot fakultativ.

2. Resolution 328 anbefaler lige behandling af indfødte og ikke-indfødte i disse områder forsåvidt angår undervisningsspørgsmål.

3. Resolution 329 opfordrer kolonimagterne til at fremme brugen af de indfødtes sprog, især som undervisningssprog.

4. Resolution 330 opfordrer kolonimagterne til i fællesskab med UNESCO at søge analfabetismen udryddet i de ikke-selvstyrende områder.

5. Resolution 331 tilsigter internationalt samarbejde med hensyn til økonomiske, sociale og opdragelsesmæssige forhold og henstiller, at det økonomiske og sociale råd og de særlige institutioner, som er beskæftiget med herhenhørende emner, også tager forholdene i ikke-selvstyrende områder i betragtning i deres arbejde vedrø-

*) Se beretn. 3. saml. 1. del, s. 61.